

Ministeren har fuldkommen Ret deri, at han saaledes, som Sagen nu stiller sig, værger om vor Immunitet ved at nægte at tage imod den foreslaaede Tilføining. Jeg troer, at det i det mindste nu er lykkedes mig at gjøre det klart, hvorledes jeg anseer mig opfordret til at tilraade og bede de Herrer, som have stillet dette Vædringsforslag, ikke at gjøre det til Gjenstand for Afstemning, for at det ikke skal komme til at see ud, som om der hos Noget var Tvivl tilbage angaaende dette Spørgsmaal. Vi komme ikke et Skridt videre derved, men vi kunne komme et Skridt tilbage. Men under enhver Omstændighed, isald de ærede Forslagsstillere ikke kunde være at formaae til at tage Forslaget tilbage, da beder jeg saa Mange, som muligt, at stemme derimod, for at det kan være saa tydeligt som muligt, hvor Saa der endnu ere, som tvivle om denne Sag (Grundtvig: „Saa?“). Ja, Saa, haaber jeg, ligesom jeg ogsaa endnu haaber, at det ærede Medlem efter moden Overveielse heller ikke vil stemme derfor; jeg opgiver ikke Haabet, førend jeg har seet hans Afstemning, saa overbevist er jeg om, at det er et Misgreb i dette Dødblik at fremtvinge det. Lad os vel erindre, at der skal Tider og Aaringer til, førend disse Ord „Ministeransvarlighed“ og „constitutionel Ansvarlighed“ faae en saadan Betydning, at man saa at sige kan tage og føle paa dem. Vi kunne gjøre, hvad vi ville, saa bliver der dog altid bag ved disse Ord noget Uklart og noget Ubestemt, som Tiden og Forholdene skulle give sin rette Betydning, men vi formindste den Magt, vi skulde vinde igjennem dette Ord, jo mere vi med en vis Scrupuløsitet forsøge, ved forskellige Leiligheder at definere det lidt mere til den ene eller lidt mere til den anden Side; det er størst i sin Ubestemthed, saalænge indtil der ligger en Lov, som definerer det og sætter Straf ligeoverfor Ansvarret. Dette er en Grund mere, hvorfor vi ikke her skulle vove os ind paa et Gebeet, der gjør det tvivlsomt, som jeg siger er det constitutionelt vigtige Axiom: at hvor en Minister bestyrer, der svarer han.

Jeg skal nu berøre Lovens finantstælle Dispositioner. Jeg holder dem ikke for gun-

stige, nei, paa ingen Maade; men jeg siger, at det er Mere end et magert Forlig, som vi have faaet her; det er ikke noget gunstigt Forlig, men det er mere end et magert; thi vi ere komne fra en unaturlig Tilstand over i en taalelig naturlig. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) har temmelig klart fremsat den finantstælle Side af Sagen; saalænge vi ikke — thi det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage) har Ret i, at man kan komme dertil — kunne komme til at tænke os vor Kassebeholdning exploiteret til høiere Procenter, men maae blive staaende ved den almindelige Betragtning af 3 og 4 pCt., saa er jo det, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) har sagt, meget rigtigt, at de 1,200,000 Rb., der ere henlagte uden Forrentning for Kongeriget i Monarchiets Kasse, som et tilsvarende Beløb fra de andre Landsdele, forsaavidt de kunne frembringe en Rente og staae en Indtægt for Monarchiet, der, som Monarchiets Indtægt, kommer de særlige Landsdele tilgode, naar vi engang komme hen paa det Punkt, hvortil vi endnu ikke ere komne, at faae en Afregning med Monarchiet, efter at det har dækket de fælles Udgifter; saasnart dette er indtraadt, er jo Tabet, som paa den Maade lides, mindre. Det Næste, som er at bemærke, det er, at disse 1,200,000 Rigsdaler ikke ganske ere ufrugtbringende for os; thi de ligge hos vor Banquier, paa hvem vi kunne trække for at staae Udbetalinger tilveie paa alle de forskjellige Steder, hvor vi behøve det, som maa holde en fuldstændig Bogføring og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, saa at derved spare vi jo de Udgifter, som maatte gjøres, isald vi skulde gjøre alt dette selv — det kan gjerne være, at det bliver noget mere compliceret, men vi spare aabenbart Noget derved. Altsaa, uagtet jeg anerkjender og paa staaer, at de 1,200,000 Rb. omtrent er det Dobbelte af det, der behøves under vore nærværende Forhold eller under almindelige Forhold, for at udrette det, der egentlig forlanges af disse Penges, saa er Tabet heller ikke saa stort paa dem, som det kunde synes i det første Dødblik. Paa de 400,000 Rb. er jo Different-